

Nemnda fattet vedtak i saken 08.09.16. Det fremgår av nemndas vedtak at klagen ikke førte frem, og at Norsk pasientskadeerstatnings vedtak 14.10.14 ble stadfestet.

I brev av 09.11.17 ber pasientens etterlatte om at Helseklage vurderer saken på ny.

Advokat Edmund Asbøll representerer pasientens etterlatte i saken.

Pasientskadenemnda har vurdert saken og har kommet til følgende konklusjon:

Pasientskadenemndas vedtak av 08.09.16 blir ikke gjenopptatt.

Begrunnelse for avgjørelsen

Det har ikke kommet nye og vesentlige opplysninger i saken

For at en allerede avsluttet sak/erstatningssak skal kunne vurderes på ny, må det være fordi det har kommet til nye og vesentlige opplysninger, som ikke var kjent for erstatningssøkeren eller Pasientskadenemnda da den endelige avgjørelsen ble tatt.

De nye opplysningene må være av en slik art at de gir grunn for en annen vurdering av erstatningskravet. Et viktig moment i denne vurderingen er om de nye opplysningene kunne ha ført til et annet resultat, hvis de hadde vært kjent da nemnda avgjorde saken. Denne retten til å få saken vurdert på ny følger av en langvarig og ulovfestet forvaltningspraksis.

I vedtaket 08.09.16 la Pasientskadenemnda til grunn at pasienten i perioden 18. til 20. september 2013 fikk helsehjelp i tråd med alminnelig god medisinsk praksis. Nemnda mente det var godt grunnlag for medisineringen med Midazolam. Hovedgrunnet for å gi Midazolam var å lindre pasientens uro, ikke å gi lindrende sedering til en døende pasient. Pasienten fikk en relativt lav dose tilpasset behovet, og Midazolam skulle gi akutt symptomlindring. Pasienten hadde mange episoder med kraftig blodtap og var i perioder urolig og forvirret.

Nemnda viste videre til at det fremgikk av journalnotat 19.09.13 at man etter de pårørendes ønske først forsøkte å redusere bruk av Midazolam. Det fremgikk imidlertid at dette ikke førte til at pasienten ble mer kontaktbar, men derimot mer urolig. Den 20.09.13 var pasienten uttalt agitert og urolig med påfølgende hypertensjon og det ble derfor besluttet å øke dosen. Dette var i samsvar med god medisinsk praksis, og det fremgikk at dette også var avtalt med de pårørende. Nemnda bemerket videre at pasienten hadde blødninger, blodtrykksfall og hjernemetastaser, og dette hadde mest sannsynlig stor betydning for bevissthetsnivået.

Nemnda mente videre at pasient og pårørende fikk god informasjon i tråd med de kravene som gjaldt. Nemnda viste til at det fremgikk av journalen at det 19.09.13 var en lang samtale med de pårørende. Det var også flere samtaler med pårørende 18.09.13 og 20.09.13. Nemnda kunne heller ikke se at det var årsakssammenheng mellom en anført informasjonssvikt og en pasientskade.

Nemnda bemerket videre at det heller ikke forelå årsakssammenheng mellom medisineringen og anført forkortet levetid. Nemnda kunne heller ikke se at helsehjelpen førte til andre skader. Nemnda viste til at sykdommen var svært krevende å behandle. Pasienten hadde en utbredt og uhelbredelig kreftsykdom med spredning som utviklet seg raskt. Hun hadde i tillegg store blødninger, og det fremgikk av journalen at man forventet at pasienten kom til å dø på grunn av det store blodtapet.

Pasientens etterlatte anfører at nemnda støtter vedtaket på sakkyndig Kongsgaards vurdering, men det foreligger en rekke feil på avgjørende punkter i vurderingen som nemnda har lagt vekt på. Dermed blir også vedtaket feil.

Det ble heller ikke gitt tilstrekkelig informasjon på forhånd. Retten til frivillig behandling basert på gyldig informert samtykke kan leses ut av EMK artikkel 8. Det samme kan leses ut av FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter artikkel 1. Pasienten kom til sykehuset for å bli frisk, og terminal sedering bidro ikke til det. Pasienten ønsket å komme hjem til familien, og sederingen hindret pasienten i å snakke. Dette hindret også pasienten i å gi uttrykk for at hun ønsket blodtilførsel. Det forelå ikke samtykke til terminal sedering.

Pasientskadenemnda kan ikke se at det foreligger nye opplysninger av en slik art at de gir grunn for en annen vurdering av erstatningskravet. Opplysningene som det er vist til i begjæringen om omgjøring forelå for nemnda også da den behandlet saken 08.09.16.

Vi bemerker for øvrig at mange av de etterlattes anførsler omhandler spørsmål som ble behandlet av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag i vedtak 05.03.14.

Begjæringen om omgjøring har etter dette ikke ført frem.

Oslo, 17.11.2017

Dokumentet er godkjent elektronisk

Karine Sundt
seniorrådgiver

 iskysoft
Eva Elander Solli
seniorrådgiver

